

ÜDÜLÉSI KÖRKÉP

A Bakonyi Erőmű Rt. munkavállalói közül az üdülési lehetőségeket kihasználva 1995. I–VII. hónapjában 822 fő pihent 8120 napon a részvénytársaság üdülőiben. A júniusban szervezett gyermeküdültetésben Zánkán és Mesteriben telephelyeinkről 92 gyermek vett részt.

Hévízen	229fő	2962 napot
Alsóörsön	82fő	842 napot
Balatonalmádiban	103 fő	784 napot
Badacsonyan	166 fő	1507 napot
Mesteriben	111 fő	775 napot
Zánkán	131 fő	1249 napot

töltött el kellemes körülmények között.

A részvénytársaság munkavállalóinak lehetősége nyílt arra is, hogy az Adriai-tenger partján – Rovinjban – töltsenek el pár napot csodálatos környezetben.

A beutalójegyek nagy része már augusztus hónapra is gazdára talált. Hévízre a II. félévre összesen 80 db beutalójegy érkezett, amelyekre lehet jelentkezni.

Napjaim hordaléka...

Igazán senki nem vetheti a szemünkre onnan külföldről, hogy a magyarországi „végkiürítással”, nevezük nevén a privatizációval, mi bárkit is be akarunk csapni, ne adj isten meg akarunk gazdagodni rajta. Nem kell mást tennie a külföldi vevőnek, mint hozzáértő közgazdasági szakértővel figyeltetnie a magyar rádió adásait. Ebben különböző pártállású szakemberek úgy elterefednek egy-egy gazdasági ágazatunkról, hogy abból azt hallja ki a végén, hogy amit mi felkínálunk az egy fabatkát sem ér, talán nem is érdemes eladni, megvenni meg istenkísértés.

Nagyon tanulságos volt hallani a rádióban a minket leginkább érintő villamosenergia-ipar „teteme” feletti kerekasztal-beszélgetést néhány hete. Ha jól kivettem a különböző elképzelést képviselők véleményeiből a lényeg az a következő volt: legyen 50+1% állami tulajdonnal privatizálva, legyen a külföldi tulajdonosé a nagyobb hányada a részvényeknek, legyen egyben minden eladva, vagy tartuk meg netán az elosztórendszer.

Nohát ez eddig rendben is van. Ütköztessük a véleményeket. De hogy az érvek mellett azt hozzák fel indokul, hogy azért kell eladni, mert az állam „még ezzel a nagy adminisztrációs” létszámmal sem tud hatékonyan irányítani, no itt már kezdek kételkedni. S akkor meg igazán zsörtölődtem magamban amikor egymást túllícitálva „csepiülték” az erőműveink állapotát, az elosztórendszer elavult hálózatát. Mindössze csupán azért hangzott el ez a pro vagy kontra, hogy a szemben ülők a jó vagy eltérő véleményét ott helyben juszt is megcáfolják.

No de kérem, így, vagy úgy az ország vagyonáról van szó. Engedtessek meg nekem, hogy azt mondjam én meg olyan autót vásároltam nem voltam, ahol az eladó azzal kezdje mielőtt az érdeklődő vevője lett bármit is kérdezne, hogy nézze kérem ez egy totálkáros roncskocsi, de tudja nekem most éppen sok pénzre van szükségem és szeretném jó áron eladni. Az üzlet az üzlet. Saját értekeinket nem kell indokolatlanul „alá szapulni”, hogy egy üzleti tárgyaláson majd ehhez alkalmazzák a kiinduló árat, és szokás szerint az eladónak még illik is engedni belőle. Nem hiszem hogy jó szolgálatot teszünk ezekkel a „nyíltszívű” kitárulkozásokkal. Ha van üzleti titok – amire kényesen hivatkozik a hazai üzleti világ, legyen már egy kis ipari titok is. Bizzuk a vevő jó érzékére, biztosan tudja majd, hogy miért adja ki a pénzt.

K. K.

Alapítványi hírek

„Az Ajkai Hőerőmű dolgozói a nyugdíjasaikért” alapítvány kuratóriuma 1995. július 12-én ülést tartott. Napirenden szerepelt az alapítvány pénzügyi helyzetének áttekintése, és az alapszabály kiterjesztése az integráció után az Rt. Ajkai Bányagazgatóságától nyugdíjba vonult munkavállalókra.

Az előző évben 1 000 100 Ft került kifizetésre a vagydonhozadékaik, a VDSZSZ 100 000 Ft-jának és a magán felajánlók 38 500 Ft-jának felhasználásával. Összesen 434 fő nyugdíjasunk kapott így 700–3900 Ft közötti összeget az iparágban és nyugdíjban eltöltött idő, valamint a nyugdíj nagyságának figyelembevételével. Jelenleg 8 575 793 Ft áll rendelkezésünkre a Bakonyi Erőmű Rt. jóvoltából, három banknál elhelyezve a nagyobb biztonság érdekében. Ezen összeg kamatai és az esetleges egyéb adományok fedezik majd a december eleji kifizetést.

Az előző év tapasztalata, és a több mint száz új bányász nyugdíjasunk miatt arra kérjük az Ajkai Erőműtől, valamint az integráció után az Ajkai Bányagazgatóságtól nyugdíjba vonultakat, hogy az alábbi kérdőívet kitöltve és kivágva 1995. szeptember 15-ig küldjék vissza a következő címre:

Szántai Lászlóné kuratóriumi titkár, Bakonyi Erőmű Rt. Ajka, Pf.: 134.

A beküldött adatokat bizalmasan kezeljük. Amennyiben valakiről nem áll rendelkezésünkre az általa szolgáltatott adat, a kuratórium kénytelen feltételezésekre hagyatkozni, mely a kifizetendő összeget kedvezőtlenül befolyásolhatja. Kérjük ezért nyugdíjainkat fogadják megértéssel megkeresésünket.

*

A Bakonyi Erőmű Rt. és a Balinka Bányászati Igazgatóság 1994. január 1-jéltől történt integrációját követően az 1994-es évtől nyugdíjba vonuló munkavállalókat az Inotai Hőerőműben működő „Bakonyi Erőmű Rt. Inotai Hőerőmű dolgozói a nyugdíjasaikért” alapítványból kell a kuratórium által meghatározott módon évente egy alkalommal támogatni.

Kérjük a Balinka Bányászati Igazgatóságtól akár öregségi, akár rokkantsági nyugdíjba vonult dolgozóit, hogy a balinkai Humánpolitikai Osztálytól megküldött adatlapokat szíveskedjenek kitölteni és részükre visszaküldeni a következő címre: Tolner Istvánné, Bakonyi Erőmű Rt. Inotai Hőerőműve – 8104 Várpalota, Pf.: 357.

Adatszolgáltatás "Az Ajkai Hőerőmű dolgozói a nyugdíjasaikért" alapítvány számára

Családi és utóneve:.....

Születési ideje:.....

Nyugdíjbavonulásának ideje:.....

Havi (emelt) nyugdíja:.....

Lakcíme:.....

aláírás